

Aktuell rovdjursinformation i Södermanlands län

Februari 2024

Nytt år och allt vad det innebär. Vi är mitt inne i inventeringsperioden för både varg och lodjur. Goda snöförhållanden ger fina men krävande arbetsdagar för våra inventerare. Vi har även för första gången en pågående licensjakt på varg i länet som även den underlättas av snön.

Under licensjakten har hittills fyra vargar skjutits inom jaktområdet i Grytenreviret. DNA prover har bekräftat att alla dessa tillhört Grytenreviret. Två vargar återstår därmed på tilldelningen och jakten pågår till och med 15 februari, eller till dess att Länsstyrelsen avlyser jakten. Då snön ser ut att kunna återkomma innan jakten avslutas ger det jägarna goda förutsättningar i jaktområdet.



Figur 1: Spårning av 6 vargar i Ösjöreviret.
Foto Länsstyrelsen

Inventering 2023/2024

Varg

Under förra inventeringen säkrades Sjunda-, Ärla-, Gryten-, Ulva- och Älgmossereviret som familjegrupper med föryngring och Svartsjö- och Axsjöreviret som revirmarkerande par.

Under denna inventering har Axsjöreviret säkrats som familjegrupp med föryngring och vi har under sommaren kunnat konstatera att valpar fötts i Ösjöreviret även i år.

Grytenreviret är säkrat som familjegrupp, dock har ingen föryngring konstaterats där 2023.

Länsstyrelsen jobbar vidare med övriga revir.

Följ gärna inventeringen av varg löpande på [Vargrevir, löpande uppdateringar | Externwebben \(slu.se\)](#). Här läggs alla säkrade revir ut.

Rörelser utanför reviren.

Vargar rör sig som vanligt även utanför reviren. Tidigare under hösten kunde vi konstatera att två vargar från Sjundareviret rört sig i området längst västerut i länet

Länsstyrelsen Södermanlands län

mellan Högsjö och riksväg 56. Den ena av dessa, en tik, sköts sedan på § 28 i Örebro län, de senaste rapporterna visar att en hane kan finnas kvar i området. Förutom dessa kommer obekräftade rapporter in från nästan hela länet.

Lodjur

Under förra inventeringssäsongen säkrades 3,5 familjegrupper av lodjur i länet. Vi är på god väg att komma upp i minst den siffran även denna säsong.

För lodjurens del kan Länsstyrelsen även använda privata bilder från åtelkameror samt övervakningskameror vilket vi gärna gör!

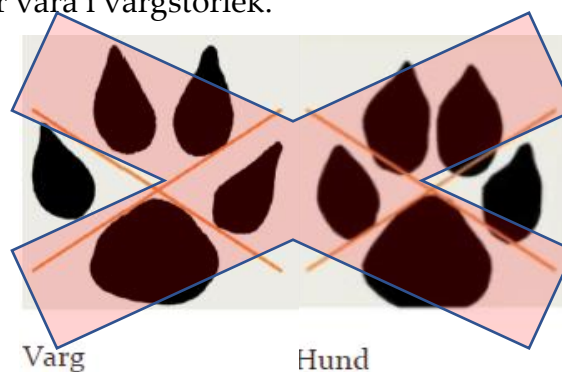


Figur 2: Lodjurshona med unge. Foto Privat

Övrigt

Att skilja på spårstämplor är inte alltid det lättaste. Även om det ligger snö under en lång tid är det inte alltid säkert att spåren lätt går att följa. Snödjupet och temperaturen på snön har betydelsen då djup och kall snö ofta får spåren att rasa igen. Töväder kan få ett spår avsatt från en tax att efter ett par dagar vara i vargstorlek.

Att skilja på varg- och hundspår genom en enskild spårstämpel är omöjligt. Det finns en gammal seglivad myt om att det ska gå att rita ett kryss i ett vargspår men inte i ett hundspår likt bilden till höger, men detta är felaktigt. Hund och varg är i grunden samma art varvid tassarna är utformade likadant. Ett spår kan även avsättas olika beroende på både underlag och snökvalité. Ibland går djuren med utspärrade tår och ibland inte. Båda bilderna under kommer från varg och visar en framtass.



Figur 3: Gammal beskrivning av skillnader mellan varg- och hundspår. Bild Viltskadecenter



Figur 4: Olika vargspår. Framtass. Foto Viltskadecenter

En indikation på att man ser ett vargspår kan man få av storleken. Ett normalstort svenskt vargspår är 10cm eller större. Man mäter då från mellanfotsdynans bakre kant till tådynans främre, alltså utan klor. Vargar förflyttar sig ofta i trav och rör sig målmedvetet. Vanligtvis är steglängden, från fot till samma fot runt 150cm på en varg i trav. Detta kan ge en bättre indikation på att det är varg man ser spår av än storleken på spårstämpeln då inte

många hundar kommer upp i den steglängden.

Lodjur är lite enklare att skilja från hund. Lodjurspåret är till skillnad från hunddjurens osymmetriskt. Tårna i ett lodjursspår är olika långa och sticker fram olika långt. I snö kan man ibland också urskilja en "krans" runt själva spårstämpeln. Denna blir av all päls lodjuren har på sina tassar. Lodjuren förflyttar sig ofta i skritt/gång och inte alls lika målmedvetet som vargar. Ofta tar de omvägar upp på stenar, stockar och upp för berg. Lodjuren kan till skillnad från hunddjuren dra in klorna när de går men det är inte



ovanligt att man kan se avtryck av klor även i ett lodjursspår, speciellt när de förflyttat sig på hala underlag.

Vi får in mycket rapporter på Skandobs, vilket är fantastiskt kul. Ni som bor och rör er ute i länet är den viktigaste pusselbiten i inventeringsarbetet och vi tar gladeligen emot alla rapporter om rovdjuren. Vi som jobbar med rovdjuren i länet försöker att hålla förvaltningen så transparent som möjligt och i stort sett allt vi arbetar med är offentliga handlingar.

Figur 5: Lodjurspår Foto Länsstyrelsen

Detta betyder att undrar ni något kopplat till förvaltningen av de stora rovdjuren i länet är det lättaste att ringa eller mejla till oss och fråga. Vid observationer av spår, rovdjur, spillning eller slagna byten, rapportera på www.skandobs.se alternativt kontakta länsstyrelsens vilthandläggare Johanna Thelin, telefon 010-223 47 99, mejl johanna.thelin@lansstyrelsen.se eller Markus Södling, telefon 010-223 43 68, mejl markus.sodling@lansstyrelsen.se

Väl Mött

Johanna och Markus, Länsstyrelsen Södermanlands län